

**HRADECKÁ
FOTOGRAFICKÁ
KONZERVATOŘ**

2020–2021

Vzdělávací fotografický kurz

Intenzivní studium fotografie v rozsahu tří výukových bloků, organizované formou dálkového řízeného samostudia. Uskutečňuje se v pravidelných víkendových setkáních jedenkrát měsíčně, převážně v Impulsu Hradec Králové, centru podpory uměleckých aktivit. Podmínkou pro uchazeče je:

1. dovršení 18 let při zahájení studia; 2. ukončené středoškolské vzdělání (vyučení).

Studium je koncipováno pro vyspělé fotografy, kteří zvládli fotografickou techniku. Při studiu se předkládají kvalitní fotografie v papírové podobě vytištěné na vlastní tiskárně nebo v minilabu. Při obrazovém zpracování výsledných prací se předpokládá znalost práce ve Photoshopu nebo podobném programu na úpravu fotografií.

ZAHÁJENÍ VÝUKY V LEDNU 2020

Vedoucí lektor: doc. MgA. Josef Ptáček

Na výuce se budou podílet další pedagogové a profesionální fotografové.

Organizační zajištění: Jana Neugebauerová
Impuls Hradec Králové
Tomkova 139, 500 03 Hradec Králové

POŽADAVKY K PŘIJÍMACÍM POHOVORŮM

Povinná část:

Ukázka fotografií vlastní tvorby. Předkládá se minimálně 10, maximálně 20 fotografií, velikost minimálně 13 x 18 cm. Ve výběru mohou být i ukázky vybrané z několika žánrů. Ústní test – formou otázek. Předpokládají se základní technické znalosti z oboru fotografie a všeobecný přehled z historie a současného dění ve fotografii.

Volná část:

Na doplnění mohou být předloženy výtvarné práce, literární text...

Finanční podmínky:

Náklady spojené s přípravou a zajištěním studia budou převážně hrazeny z poplatků posluchačů. Přijímatel posluchači uhradí za celé studium účastnický poplatek ve výši 12 000,- Kč před zahájením studia. Při odstoupení ze studia se poplatek nevrací. Poplatek za přijímací pohovory je stanoven na 250,- Kč a posluchači ho uhradí při přijímacím pohovoru.

Příhlášku zasílejte nejpozději do 30. října 2019 na adresu:

Hradecká fotografická konzervatoř
Impuls Hradec Králové
Tomkova 139
500 03 Hradec Králové

Na základě zaslané přihlášky obdržíte pozvánku k přijímacím pohovorům.

Informace: Jana Neugebauerová
tel.: 773 133 740
e-mail: foto@impulshk.cz
www.impulshk.cz

RÁMCOVÉ OSNOVY

1. Úvod

Představení témat všech tří výukových bloků, informace o základních požadavcích na posluchače. Podmínky pro postup do dalšího výukového bloku. Temná komora, fotografická chemie, negativ – pozitiv.

2. Co je to fotografie

Podmínky vzniku fotografie. Jednoduchý úvod do základů technických parametrů: fotoaparát, clona, hloubka ostrosti, objektiv, stativ, filtry, osvětlovací technika.

3. Fotografie

Zrcadlo, skutečné zobrazení, aranžovaná fotografie, přetvoření skutečnosti. **Fotografie:** popisná, emotivní; inscenovaná, neinscenovaná; čistá, manipulovaná (montáž, koláž); umělecká, komerční.

Výrazové prostředky ve fotografii: Kompozice, tvar, světlo, barva, tonalita, kontrast, rytmus, obrazy v obraze, opakování motivu.

4. Hledání motivu

Nápad, myšlenka zobrazení. Makrofotografie; Mikrofotografie; Reprodukce.

5. Fotografie zátiší

Aranžované objekty, nalezené objekty a seskupení. Ateliér.

6. Světlo

Druhy světla, světelné zdroje, odrazné desky, druhy reflektorů, barevná teplota, technika svícení.

7. Portrét ve fotografii

Základy. Lidská tvář a její řeč, portrét a jeho pojetí, prostředí portrétu a volba kamery, osvětlení portrétu.

8. Barva

Úvod do barvy. Barva ve fotografii, barevná fotografie.

9. Reportážní fotografie

Historie, představitelé, hlavní trendy.

10. Dokumentární fotografie

Historie, představitelé, hlavní trendy.

11. Krajina

Úvod do problematiky fotografování krajiny, volba stanoviště a času, roční období. Krajina vnitřní a vnější.

12. Skladebné prvky ve fotografii

13. Architektura

Úvod do problematiky fotografování architektury – historie, slohy. Perspektiva. Fotografické přístroje – technika fotografování. Exteriér, interiéru. Světlo přirozené, světlo umělé, barevné, osvětlování interiérů. Korekce. Volba stanoviště, volba času, roční období.

14. Reklama

Fotografie v denním tisku, reklamní katalogy, odborné časopisy, umělecké občasníky, billboardy atp.

15. Fotografické žánry

16. Dějiny fotografie

17. Výstava absolventských souborů

Výstavní síň U Přívozu Studijní a vědecké knihovny Hradec Králové.

V učebních osnovách nejsou uvedena praktická domácí cvičení, která jsou součástí výuky. Cvičení jsou zadávána postupně na jednotlivých setkáních, průběžně konzultována a hodnocena.

Hradecká fotografická konzervatoř slovy absolventů

„V jistém smyslu slova by tato škola mohla být označována za „rozvojovou“, protože naši pedagogové se snažili dovést nás k uvědomění si vlastní osobnosti a jejímu rozvoji nejen ve vztahu k fotografii, ale vůbec ke světu, který nás obklopuje, který je objektem našeho fotografického zkoumání, který je zobrazován našima očima, nezaměnitelnýma s očima někoho jiného, očima, které jsou propojeny nejen s prstem na spoušti, ale hlavně s našim srdcem (tady jsem si dovolila parafrázovat H. C. Bressona), které, přestože a protože je jen a jen naše, je zároveň domečkem pro celý svět, odemýkatelným pouze zevnitř.“ -jb-

Toho, co jsem dostala na HFK, je mnoho, tak ani nevím, čím začít. Dostala jsem především šanci studovat něco, co mě baví. Zkušenost z této školy je k nezaplacení. Studium nikdy není snadné, ale tady jsem z něho měla radost. Baví mě forma, jakou se zde vyučuje, diskuze nad fotografiemi je přesně to, co mi vyhovuje.

Z těchto debat jsem si odnesla asi nejvíc – přesně to jsem potřebovala. Po první hodině jsem zhodnotila situaci, že je to forma jako „terapie fotografií“. Myslím si to vlastně dodnes. Tahle škola funguje jako malá terapeutická skupina. Studenti jsou v ní konfrontováni se svými spolužáky, učiteli i sami se sebou, s vlastní pohledem, názorem, názorem druhých, vlastní tvorbou, cizí tvorbou – každý má šanci získat velmi mnoho, ale taky něco dát. Vnímala jsem to jako možnost překonávat sama sebe. Dalo mi to vlastně i víc než jen znalosti o fotografii a ocenění. Je to šance, jak pracovat sám na sobě ve všech směrech.

Za co jsem vděčná, je trpělivost, s jakou jste se nám věnovali. Učit je umění, jsem ráda, že jsem tady ztratila iluzi, že naše školství je v háji, a zjistila, že: „Dobrý učitel ještě žije!“ Naučili jste mě, jak se na fotografii dívat jinak. A nejen na fotografii, i na věci kolem sebe. Donutili jste mě víc přemýšlet. Myšlení bolí, ale stojí to za to. Přemýšlet o vztazích, o smyslu věci, hledat, učit se mít vlastní názor a ten podložit argumenty. Dávat si věci do souvislosti, pátrat po dalších informacích. Najít si v tom zábavu. Nikdy jsem se neuměla dobře učit, tady jsem získala dobrý návod, jak na to.

Tahle škola mi dala výborný základ, na kterém se dá stavět.

Další iluzi, kterou jsem opustila, je, že fotografie je nalinkovaný obor s pevnými pravidly. Ukázali jste mi, že pravidla je důležité znát, čím lépe je znám, tím lépe vím, jak je porušit. Pak to začíná teprve být legrace. Ukázali jste mi tak, že fotografie může být bez hranic. To je velký pocit svobody.

Nemůžu říct, že teď už mám ve všem jasno, ale vím, že jsem na dobré cestě a že tenhle kus cesty v životě jsem šla správným směrem. -ld-

HFK – KRÁSNÝ ZTRÁTY

Všechny ty dojmy a pocity z onoho půldruhého roku s Hradeckou fotografickou konzervatoří jsou ještě jako rozbouraný lógr v hrnku, jenž páli v prstech – dává ale tušit, že až se usadí, bude z toho šálek velmi dobré kávy.

Tedy:

Nevím, zda jsem se naučil lépe fotografovat. Určitě jsem se naučil lépe koukat. Lépe koukat ještě neznamena lépe vidět, ale i to jsem se snad trochu naučil. Hradeckou školu vnímám především jako Die Schule des Sehens.

Krásnou ztrátou je pak důsledek – na dost svých fotografií, nad nimiž jsem se dříve dmul či dojímal, se nyní dívám s posmutnělou shovívavostí nebo se na ně nedívám raději vůbec. Respektive: fotografie, které bych nebyl téhle školy dělal dál, už dělat nechci.

Hradecká škola byla svého druhu nakopnutím. Pozitivním, neboť přichází-li kopanec do zadku ze správného úhlu, může člověka posunout dobrým směrem. To se určitě stalo. Největším posunem bylo to, že zatímco dřív jsem nejprve fotil a pak přemýšlel, snažím se teď nejdřív přemýšlet a pak fotit.

To, že jsem se ve stejnou dobu zabral do projektu svých Nedomazlenek, bylo štěstím i smůlou zároveň. Štěstím, protože jsem se zabířil do tématu navýsost vážného a snažil jsem se je uchopit s co největší odpovědností – a škola mi přitom byla velmi dobrým průvodcem a rádcem. Smůlou proto, že jsem tomuto svému projektu propadl natolik, že mi na cvičení, na nichž lze zrát a třítbit si vku jen tehdy, když se jim věnujete naplno, nezbývalo dost energie a času. Proto jsem občas přinášel úkoly v takovém stavu, abych s nimi jen taktak prošel. Vztékám se kvůli tomu na sebe víc, než se na mě právem zlobili moji páni učitelé.

Hradecké soboty patřily k těm nejšťastnějším dnům roku.

Poznal jsem pár nových lidí, které mám velmi rád a které ctím. Patří k nim mimo jiné jeden moudrý a poněkud upovídaný básnivec z oblak a jeden perfekcionista se zlatým srdcem. Oba mi dali víc, než si zasloužím, a už teď se mi stýská. -os-